

ΖΗΤΩ Η 21^η ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΝΕΕΣ
ΚΑΛΟ ΑΥΡΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΘΑ ΓΙΝΗ ΚΑΙ
ΚΑΛΟ ΑΥΡΙΟ
ΔΙΚΟ ΣΑΣ.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

«Η ΕΛΛΑΣ
ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΖΗΖΗ
ΚΑΙ ΘΑ ΖΗΣΗ!»

(Τριούρης)

Τιμή φύλλου Δρχ. 400

ΤΕΥΧΟΣ Αον

Έν Ίωαννίνοις τῇ 17 Φεβρουαρίου 1946

Η ΠΙΣΤΗ, ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΣ

Με τὸν ἐνθουσιασμὸ ποὺ συνήθως φωλιάζει στὶς νεανικὲς καρδιές, καὶ μ' ἐλπίδα στὴν ἡθικὴ καὶ ὕλική ὑποστήριξη κεινῶν ποὺ πρέπει καὶ ποὺ μποροῦν, περάσαμε ὅλα τὰ ἐμπόδια ποὺ βρέθηκαν ἢ στήθηκαν μπροστά μας, καὶ παρουσιάζουμε σήμερα στὴν Κοινωνία τῆς Ἡπείρου τὸ περιοδικὸ αὐτό. Ζητᾶμε ἐπιείκεια γιὰ ὅτι προέρχεται ἀπὸ οἰκονομικὴ ἀδυναμία, καὶ αὐστηρότητα γιὰ τὸ περιεχόμενο. Θὰ εἴμαστε εὐγνώμονες γιὰ κάθε ὠφέλιμη ὑπόδειξη ἀπ' τοὺς φίλους μας. Θέλουμε ὅλοι νὰ μποῦν στὸ πνεῦμα τῆς πρωτοβουλίας μας.

Υπολογίζουμε ἐπίσης στὴ συνεργασία, ὅχι μόνον αὐτῶν ποὺ εἶναι «φτασμένοι» ἀλλὰ καὶ τῶν καινούργιων ταλέντων ποὺ τὰ δοκίμιά τους θὰ τὰ κρίνουμε μὲ ἀδελφικὴ στοργή.

Πιστεύουμε ὅτι πρέπει τὰ

νειάτα νὰ βροῦν τὸ δρόμο τους γιὰ τὴν ἡθικὴ ἐξύψωση τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, ὅτι οἱ Ἑλληνες τῆς αὔριον πρέπει νὰ ζοῦν ὅλοι ἀνθρώπινα, καλλιτερον ἀπ' τοὺς παποῦδες καὶ τοὺς πατέρες τους. "Οἱ αὐτὰ θὰ γίνουν μὲ μιὰ τίμια καὶ σοβαρὴ εἰρηνικὴ ἐπανάσταση, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ κάθε ἐξωελληνικὸ στοιχείο καὶ μακριὰ ἀπὸ τὴν βία καὶ τὰ ἀπάνθρωπα μέσα ποὺ ἔχουν τὴ θέση τους ἀνάμεσα στὺς καννιβάλλους. "Οποιοσδήποτε δὴν ἔχει τὴ δύναμη τῆς ἀλήθειας, καὶ δίκιο ἀπόλυτο, εἶναι πανίσχυρος στὴ συνείδηση ὅλων. Τέτοια συνείδηση θὰ δημιουργήσῃ ὁ ἀγὼνας τῶν νέων.

Οἱ τρανοὶ θὰ λογικευθοῦν, ὁ καθ' ἓνας θὰ ἔχῃ τὴ θέση ποὺ τοῦ ἀνήκει δικαιοδικαίκα. Οἱ νέοι ἔξερουν καλὰ ὅτι ἡ Ἑλλάδα θὰ γίνῃ γρήγορα σεβαστὴ σὲ φίλους καὶ ἐχθρούς. Ἐναντί-

ον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν, φανερῶν καὶ κρυφῶν, γίνεται ἓνας τιτάνειος ἀγώνας. Τὸ περιοδικὸ αὐτὸ βγαίνει μὲ σκοπὸ νὰ προσφέρῃ θετικὴ συμβολή, πλαιοιωμένο ἀπ' ὅλους τοὺς ἐντίμους πατριῶτες τῆς Ἡπείρου.

Οἱ νέοι ἔχουν θέση στὴν πρώτη γραμμὴ, γιὰ νὰ φράξουν τὸ δρόμο στὺς ἐχθρούς τῆς Ἑλλάδας μας, καὶ νὰ τοὺς ἀφαιρέσουν τὸ δηλητηριασμένο ἔγχειριδιο. Οἱ νέοι πρέπει νὰ τραβήξουν τοὺς καθυστερημένους, νὰ ἐμψυχώσουν τοὺς δειλοὺς, νὰ καθοδηγήσουν τοὺς παραπλανημένους, καὶ νὰ ἀχρηστεύσουν τοὺς κίκοις.

Νέοι Ἡπειρώτες, ἀφοῦ ἡ αὐριανὴ Ἑλλάδα σὰς ἀνήκει, ἀγωνιστῆτε νὰ τὴν φτιάσετε τέτοια ποὺ σὰς πρέπει. Τὸ «Ἐθνικὸ Μέλλον» θὰ εἶναι πάντα στὸ πλάι σας. ΣΑΡΚΟΣ

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ
ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΝΙΣΧΥΣΑΝ

Κρίνουμε πρῶτο καθήκον νὰ ἐκφράσουμε τὶς πιὸ θερμὲς εὐχαριστίες μας σ' ὅσους μᾶς ἐνίσχυσαν ἡθικά καὶ ὕλικά γιὰ τὴν ἐκδοὺ τῶν περιοδικῶν μας. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀφανεῖς ἐνισχυτές μας, ἀλλὰ καὶ οἱ πρῶτοι συνδρομητές, ἀπὸ τοὺς ὁποῖοι πολλοὶ χάρισαν σὶὰ παιδιὰ καὶ τὰ κορίτσια ποὺ ἔκαναν ἐγγραφὴ συνδρομητῶν, τὴν ἐξαιρετικὴ συγκίνησιν αὐτοὺς βλέπουν στὸ πλεῖστον τοὺς καὶ νὰ προτρέπουν καὶ ἄλλους.

Ἀποτέλεσμα ἦταν ὅχι μόνον νὰ ἐξασφαλισθοῦν τὰ πρῶτα ἔ-

ξοδα, ἀλλὰ καὶ νὰ μείνῃ σοβαρὸ ἀπόθεμα γιὰ καλὴ συνέχιση, καὶ μάλιστα περ' ὑπ' τὶς ἀρχικὲς προοπτικὲς μας. Νοιώθουμε ἔτσι πιὸ βαθειὰ τὴν ὑποχρέωσή μας νὰ φανοῦμε ἀντάξιοι τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἡπειρωτικῆς Κοινωνίας ποὺ ἔδειξε αὐθόμητα ἀδελφικὴ στοργή.

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΜΑΣ

Τὴν σκληρὴ προσπάθεια γιὰ τὴν ἐκδοὺ μας τὴν ἀνάλαβε μιὰ ἐμάς νέων, ἐνισχυμένη ἀπὸ λίγους πρὸ ἡμετέρων.

Τὰ παιδιά καὶ τὰ κορίτσια, ὀλίγο γνωστὰ στὴν Κοινωνία, ποὺ δουλεύουν γιὰ τὸ «Ἐθνικὸ Μέλλον» δὲν θὰ τῆσαν

τὸ μᾶτι κανενός. Κι' ὅμως τὰ φιντάνια αὐτὰ ἔκαναν θαύματα καὶ ἡ βαθειὰ καὶ ἀκλόνητη πίστη τους σ' ὅτι νοιώθουν πῶς ἐξυπηρετοῦν τὰ δημιουργήσε ἀξία, καὶ ἀκατάβλητα.

Τὸ σπουδαιότερο εἶναι ὅτι τοὺς εἶναι ὑπερσοκετὴ ἀμοιβὴ ἡ ἑπιτυχία μας μόνον καὶ τίποτε ἄλλο.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Κάνουμε μιὰ γιὰ πάντα τὴν δέσφωσιν ὅτι τὸ περιοδικὸ μᾶς θὰ εἶναι ὡς καὶ τὸ ἐξυπηρετῆται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὴν ἐνίσχυσίν μας. Θέλουμε νὰ ἔχουμε ὅλους τοὺς φίλους τοῦ «Ἐθνικοῦ Μελλον» κριτικῶς πολιτικῶν φρονημάτων.

"ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΛΛΟΝ"

Υπεύθυνος: Γ. ΣΙΩΜΑΛΛΑΣ

Επιστολαί και ἐμβάσματα στο Πρακτορείον Ἐφημερίδων «ΤΣΟΥΡΝΟΥ».

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΣΥΜΠΟΝΙΑ

—Ντίν, Ντάν, Ντίν, ντάν!..

Εἶναι ἡ καμπάνα τοῦ Ἀη—Νικόλα που σημαίνει ἐσπερινό. Μέσα στο θάλαμο τοῦ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου οἱ ἄρρωστοι ἔκαναν ἓνα δειλὸ σταυρὸ καὶ οἱ πληγωμένοι σήκωσαν τὰ δακρυσμένα τους μάτια στὴν μισοφωτιστὴ ὁροφὴ.

Ὁ φαντάρος ποὺ προχθὲς πληγώθηκε σὲ μιὰ συμπλοκὴ στὰ φυλάκεια τῶν συνόρων μας συγοπήφερε λέξεις ἀπὸ τὴν σύνοψη: «Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου Κύριε...»

Δίπλα του, ἓνας μικρὸς ΕΘ Νίτης ποὺ τοῦ ἔκανε παρέα, ρώτησε:—Πῶς εἶσαι τώρα, κύριε Μήτσο;—Ἐ, καλύτερα... εὐχαριστῶ, Ἀθήθεια πόσο με συγκινεῖ ἡ παρέα σου... Ἐχεις εὐγενικὴ καρδιά κι' ἐσὺ καὶ τὰλλα τὰ παιδιά, ποὺ ἔφυγαν πρὸ ὀλίγου...—Ὡ... με κολακεύεις... Ἐμεῖς οἱ ΕΘ Νίτες κάναμε τὸ καθήκον μας. Θελήσαμε ἀπλῶς νὰ σὰς εὐχαριστήσουμε με τὸ τραγούδι μας, κατὰ τὴν διάρκεια ποὺ οἱ κυρίες τῆς «ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑΣ» σὰς προσέφεραν δῶρα...

—Εἶσθε ὅλοι ὑπέροχα παιδιά. Ὅσο γιὰ μένα δὲν ἄξιζε αὐτὴ ἡ θυσία σας... γιατί πάντα σὰς περιφρονούσα καὶ νόμιζα πὼς τὸ δίκιο εἶναι ἀλλοῦ... Ὅμως τώρα βλέπω ὁλοκαθάρα πόσο ὑπέρβα ἀπατημένος... Καὶ πόσο πονῶ γιὰ κείνους τοὺς ἀδελφούς μας, ποὺ μιὰ μέρα ποὺ ὑὰ εὐτυχίση καὶ θὰ γαληνεύση ἡ χώρα μας, με σκομμένο τὸ κεφάλι θὰ ἀναλογίζονται τὸ κακὸ ποὺ τῆς προσένησαν κάποτε... Σεῖς εἴσθε τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος, σεῖς ὑγια καὶ χρυσά ὄνειρα τῆς οὐρίας... Ἐσὺ, μικρὸ μου Ἐθινίτη! Ὡ, πόσο πιστεύω, ὅτι ἐσφαλὰ... Ὡ, ἄ: μὴν μιλοῦμε πιά γι' αὐτά...

—Πές μου τίποτε ἀπὸ τὰ φυλάκεια ἐκεῖ ψηλά στὰ Ἀλβανικὰ μας σύνορα. Σέβεις εἶμαι τόσο περίεργος καὶ γι' αὐτὸ καὶ γιὰ σέσα ἔμεινα...

—Μικρὸ μου, φίλε... Ἡ ζωὴ ἐκεῖ εἶναι τόσο διαφορετικὴ... Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ βρέθηκα στὰ φυλάκεια τῶν συνόρων—πάνε τώρα τρεῖς μῆνες—κάτι ξύπνησε μέσα μου, κάτι ὅπου τόσον καιρὸ κοιμῶταν βαθιὰ μες στὴν ψυχὴ μου... Κάτι ποὺ τέσσερα ὁλόκληρα χρόνια ἔχασα, περιφρόνησα, ἀκολουθώντας μιὰ ἐσφαλμένη πορεία... Ἀμα ἔφευγε τὸ ματι μου πρὸς τὴ Μόρσβα, τὸ Ἰβάν... Ἀντίπερα... ἓνας πόθος με κυβερνοῦσε, μιὰ ἐλπίδα στὴν ψυχὴ μου, δάκρυα ἔβρεχαν τὰ μάγουλά μου, ἓνας βαθὺς ἀναστεναγμὸς φούσκωνε τὰ στήθη μου, καὶ τόσο μουρχόνταν...

—Τὸ ξέρω... Τὸ ξέρω στρατιώτη...

Ο ΑΝΤΑΡΤΗΣ

ΚΑΙ Ο ΣΥΜΜΑΧΟΣ

Ὅταν στὴ Σπλάντζα ἔβγαине ὑποβρύχιο με διάφορα πυρομαχικά καὶ ἄλλα εἴδη διὰ τὸν ἀγεροδιασμὸ τῶν ἀνταρτῶν τοῦ ΕΔΕΣ πῆ γαίναν πολλὰ μεταφορικά ζῶα γιὰ τὴν παραλαβὴ τους ἀπὸ τὶς διάφορες μονάδες, εἶχε πάει καὶ ἓνας ἀντάρτης ἀπὸ τὸ Γεν. Ἀρχηγεῖο με ἓνα γαϊδοῦρι.

Μετὰ τὴν φόρτωση, σὶδ γέρισμα γιὰ τὰ Δερβιζάνο, τὸν συνάντησε ἓνας ἔφιππος Ἀγγλος λοχίας καθ' ἣν στιγμὴν κυτοῦσε τὸν γαῖδαρο ποὺ εἶχε κεριώσει ὁ καυμένος ἀπὸ τὸ βαρὺ φορτίο του.

—Ντὲ μωρὲ ποὺ νὰ σὲ πάρη ὁ διάβολος. Προχώρα.

Ὁ Ἀγγλος τὸν κυτοῦσε περίεργα.

—Ἀ μὰν μωρὲ... νιέ, κἄνε ἓνα βῆμα σ' ἀπέρα. Μὰ ὁ γαῖδαρο, λές καὶ ἔβαλε φρόνα, δὲν τὸ κουνούσε.

Τὸν τραβῶσε ὁ ἀντάρτης, τὸν κυτοῦσε, τὸν παρώτρυνε, τὸν παρακαλοῦσε, μὰ τίποτε ὁ γαῖδαρος οὔτε μπρὸς οὔτε πίσω.

Ὁ Ἑγγλέζος παρακολοῦθοῦσε με κάποια διασκέδηση τὴν σκηνή, ὅταν ὁ ἀντάρτης ἔβγαλε τὴν ζωστήρα του καὶ ἄρχισε νὰ κυτᾷ στὰ μοῦτρα τοῦ ζῶου.

Τότε ὁ Ἑγγλέζος με τὰ ὀλίγα Ἑλληνικὰ ποὺ εἴξερε τοῦρε:

—•Νὲ β'ράς γκ'ίντυρο».

Καὶ ὁ ἀφελὲς ἀντάρτης τοῦ ἀπήντησε με ἀδιαφορίαν

—Ἐσὺ νὰ τ'ράς ιὴ δ'λιάς. Καὶ νὰ μὴ ἀνακυτέβοι στὰ οἷ-ογε-νειακόμ!..

Κόκκαλο ὁ... σύμμαχος.

Εἶναι ἡ μεγάλη ιδέα τοῦ Ἔθνους!.. Αὐτὸ εἶναι!..—Ναι, αὐτὸ ποὺ ἔδωκε νόημα στὸ 21, στὸ 12—13, στὸ 40—41...

Οἱ δύο φύλοι ἀγκαλιάστηκαν τρέμοντας καὶ νὰ ὑγρὰ δάκρυα κύλισαν ἀπ' τὰ μάτια τους... καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ μάτια ὅλων τῶν ἄλλων ἀσθενῶν στρατιωτῶν τοῦ θαλάμου...

Καὶ δὲν βρέθηκε οὐδὲ ἓνας νὰ μὴν ἀναστενάξη.

Μακροῦ, ἡ καμπάνα ἔπαυε πιά νὰ σημαίνει, ὅταν ὁ μικρὸς ΕΘΝίτης χαίρεται εὐγενικά, καὶ ἔφυγε...

Καὶ ἡ νύχτα ἔφευγε γλυκὰ—γλυκὰ στὰ κρεβάτια ἐκεῖνα τοῦ πόνου...

ΗΠΕΙΡΩΤΟΠΟΥΛΟ

ΥΠΟΜΟΝΗ ΠΑΤΡΙΩΤΟΥ

Τὸ 1941, τὸν Σεπτέμβριον, σταθεροποιήθηκε ἡ πολιτεία τοῦ ΕΔΕΣ γιὰ τὸν ἐναντίον τοῦ κατακτητοῦ ἀγῶνα.

Μὰ μέχρι νὰ γίνῃ ἡ προεργασία τῆς μνήσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς δράσεως τοῦ κάθε νέου μέλους ἀνελάμβανε ὁ ἴδιος ὁ στρατηγὸς Ζέρβας τὴν μύση.

Πολλὲς φορὲς μυοῖσε 15—20 μαζὶ πατριῶτες καὶ τοὺς μιλοῦσε 4—5 ὥρες συνεχῶς.

Γιὰ τοὺς πολὺ δυστροπούς χρειάζεταν προσωπικὴ μύση 15—20 ὥρες ὅταν ἐπρόκειτο βέβαια γιὰ σπουδαία πρόσωπα ἀπαραίτητα γιὰ τὸν ἀγῶνα.

Ἔτσι με τὴν ὑπομονὴν του κατάρτησε νὰ φωνεῖ ἐκεῖνο ποὺ ἔρει ὅλες ὁ κόσμος καὶ ποὺ ἡ Ἑλλάς χρεωστεῖ τὴν ὑπαξίτη. Τὴν Ἐλευθερά Ὁρεινὴ Ἑλλάδα τοῦ Ζέρβα.

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχιν αἱ Ε.Ο.Ε.Α. δὲν θὰ ὑπῆρχε θέσις γιὰ τὴν Ἑλλάδα στὸ Συμμαχικὸ Συγκρότημα παρὰ θὰ ἦταν μία βουλγαρικὴ «ἐπαρχία».

Ἐλεγε ἀργότερα στοὺς συνεργάτες του.

Καὶ αὐτὸ τὸ ξέσουμε ὅλοι μας.



ΣΟΝΕΤΟ

"ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ,"

Τοῦ Ἔθνους τὴν τρισέγγειν ὁμορφάδα Συμβολίζεις ἐσὺ, Ἑλληνοπούλα! Μὰ νὰ Ἡρώδα στέκεις κι' ὄχι δούλα ἀπὸ τὴν Ἰλιάδα ὡς τὴν Ἀλβανιάδα.

Καρνατίδα ἦσουν καὶ γλυκεῖα Παλλάδα, Σερματίσσα μὰ καὶ Σουλτοπούλα! Κυρὰ τῆς πόλης καὶ χωριατοπούλα, αἰώνια θὰ στολίζης τὴν Ἑλλάδα!

Ὡ, τοῦ Φειδία μαρμάρου τραγούδι, τῆς Φύλης τρισχιλιόχρονο ἀγγελούδι, κι' ὁ ἀνταρτισσαστοῦ Ζέρβα τὸν Ἀγῶνα

Μὲς στὴν ψυχὴν σου ἀνθεῖ ὁρατὸ λου-

ἀπὸ γαλόξιο νυφικὸ Ἑλικῶνα στὸν εἰκαστὸ νὰ εὐωδιάξῃ αἶψα...

ΕΑΣΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑΣ

ΒΑΣΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ

ΠΡΩΤΗ ΜΕΛΟΔΙΑ

ξεχώρισε ἓνα χαριτωμένο προσω-
πάκι, ἄγουρο ἀπὸ τὸ πρῶτο ζύ-
πνυμα καὶ μὲ ξέπλεγα καὶ χυτὰ
σὰν τὸ ἡλιόφως τῆς αὐγῆς μαλιὰ
καὶ μὲ γαλανὰ μάτια, ποὺ ἔκλει-
σαν παράξενα γ.ὰ λίγο, θαμπω-
μένα ἀπὸ τὴν εἴσοδο τοῦ πρῶ-
του φωτὸς στὸ μικρὸ δωμάτιο.

—Δὲν μᾶς ἀνοίγεις, κοπέλλα μου, ποὺ ξεπαγιάσαμε ἀπὸ τὴ δροσιὰ τῆς αὐγῆς καὶ νὰ κάνουμε καὶ λίγο τσάϊ; εἶπε ὁ Στέφανος.

Ἡ πόρτα ἀνοίξε καὶ τὰ παιδιὰ προχώρησαν στὸ μικρὸ διάδρομο. Ἐκείνη ἔτρεξε, ζύγνησε τὴν μάνα της, γύριψε σπύρτα, καὶ σίμπισε τὴν ἀποβραδυάτικη φωτίτσα, ἀνάβοντας τὸ λυχνάρι... Πόση ἐντύπωση ἔκανε στὸ Στέφανο κάθε χαριτωμένη κίνησί της...

« Τώρα ποιος μπορεί να ξέρη πόσο πονά η φτωχή Μυρτώ, από χθές που έφυγε ο Στέφανος για μετακίνηση... » Εμεινε με την «Ελπίδα» ενός σύντομου γυρισμού του, αλλά και τόσο αδέβαιου.

ὦ Ω, ναὶ. Θυμᾶται. Θυμᾶται ὁ
Στέφανος...

Μιά σάλπινγα έσχισε ζαφνικά

για τὰ ὄνειρά τους, για τὴν ἁλ-
λοτινὴ ὁμορφὴ ζωὴ τους, ἐκεῖ
κάτω στὴν πολιτεία, ποὺ ἄφησαν
κάθε χαρὰ μαζί με τοὺς δικούς
τους... στὴν ὁμορφὴ πολιτεία, τὴν
σκληρωμένη, ποὺ στέναζε κάτω
ἀπὸ τὴ γερμανικὴ μπότα.

Τὸ φεγγάρι προβάλλε
ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ βاریά σύννεφα
καὶ χλωμοφώτισε ὅλη ἐκείνη τὴν
παρά τοῦ τραγουδοῦσε.

Και τὸ πρῶτον ἦσαν τὸ
ἄπορρο... εἶπε ὁ Στέ...

— Ε, ναι, λοιπόν, εἰτε ὁ ἄνθρωπος
φανός μὲ ἀγανάκτηση. Τὸ χωρίον
τὸ ἀφήνουμε!.

Κι' ένα ανάστησε γρήγορα
 από τα παιδικά του στήθη, πο
 χάθηκε μέσα στο σάλο του τρα

Ναί. Πῶς νὰ τ' ἄφηνε τὸ Χρῆστος;
Ὁ Χρῆστος εἶναι εὐαγγέλιον;

καὶ πρὸ Ἰησοῦ λέγει ὁσκληρὸν
ἦν, καὶ γινώσκεις τὴν χάριν
τοιοπούλα τὴ Μοιρό;

ὦ, ναὶ, θαυμάται ὁ Στέφανος
ἦταν ἓνα καλοκαίρι

γλυκοχόρμα όταν εφίλασε
 τὸν ἄλλον ἐξω ἀπὸ τὸ φτωχ

πορτα, ... τότε δειλά, κ

πες στο πρώτο φως ο Στέφανος

τὰ σιγαλιὰ τῆς νύχτας. Σφυρίγματα ἀξιώματικῶν ἀκούσθησαν καὶ ἔπειτα αἱ πρῶτες ἐχθρικὲς ριπὲς σήκωσαν σωρὸν τὸ χῶμα πρὸς κάτω. Ἐπρεπε νὰ γίνη ἡ ἀντεπίθεσις ἀπὸ τοὺς δικούς μας καὶ γρήγορα μάλιστα, πρὶν ὁ ἐχθρὸς προφτάσῃ νὰ κερδίσῃ χρόνον

Οἱ ἀντάρτες βρέθηκαν ὅλοι
στὴ θέσῃ τους. Δύο ὁλόκληρες ὁ-
ρες βάσταξε ἡ μάχη. Καὶ κάποι-
μιά σφαῖρα σφύριξε διπλά στὸ
Ἀντρίκο καὶ βρῆκε τὸ Στέφανο
στὸ πλευρόν. Τὸ ἀνταρτόπουλο
γρονθίσε κι' ἔδρασε τὴ μαχρὴ
τοῦ καὶ σταμάτησε τὸ πῦρ, κα-
ὲρρεχε ἄσθονο. Ὁ Ἀντρίκος ἴ-
τοξε, ἀπῆλθε τὸ Στέφανο σφ-
ρίζα ἐνὸς πλατάνου καὶ τοῦ ξ-
κούμπωσέ τὸ χιτώνιο, γὰρ το-
δέσῃ τὴν πληγὴν.

—Στέφανε—'Αγιοποιήσε με.
Στέφανε...

— Αντρίκε!

Οι δύο φίλοι ε-λίθθηκαν γλου

→ No

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΥΠΕΡ ΒΟΜΒΩΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΩΝ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΕΔΕΕ

Ιστορική ανασκόπησης
υπό ΕΡΜΥΛΙΟΥ

Τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος πατήθη-
κε ἀπὸ τὸν κατακτητὴν. Ἡ θύελλα
τοῦ πολέμου πέρασε μὲ τὴν Δόξα
συνόμα πάνω ἀπὸ τὴν «δόξαιον»
τῆς Πατρίδος μας. Ἡ γι-
γαντομαχία τοῦ Ἀλβανικοῦ καὶ
Μακεδονικοῦ ἔπαιον κατέληγε
στὸ ἀλεσσόδεμα τῆς μητέρας τοῦ
πολιτισμοῦ.

Μαῦρα, βαρεῖα σύννεφα σκέπα-
ζαν τὸν φωτεινὸ ἥλιο τῆς λευτε-
ρίας, τῆς χαρᾶς. Σέρνεται σκιάβα
στοὺς τέσσαρες ἀνέμους ἀπὸ τοὺς
«νικημένους» νικητὰς. Καὶ κάτω
ἀπὸ τὴν μπόττα τοῦ ἄγριου κατα-
κτητοῦ τρίζουν τὰ κόκκαλα τῶν
ἀνθρώπων παλικαριῶν τῆς ποῦ
ζητοῦν ἐκδίκηση, ἐκδίκηση γιὰ

μὲ ποτάμι τὰ δάκρυα.

Ἐπειτα ὁ πληγωμένος ἔκανε
νόημα στὸν φίλο του νὰ τοῦ δώ-
σῃ τὴν φουσαρμόνικα ἀπὸ τὸ δι-
σάκι του, ἐνῶ μὲ τᾶλλο του χέρι
ἔδειχνε τρεμουλιαστὰ ἐκεῖ κάτω,
ποῦ ἄρχιζε ἡ ἡρώϊκὴ ἐφοδὸ τῶν
ἀνταρτῶν τοῦ Ζέρβα.

— Τρέχα, Ἀντρέα... Σ' ἄφη-
σαν οἱ ἄλλοι πίσω... Τρέχα... Κι'
ἄκου... Νὰ μοῦ χαιρετήσης τὴ
Μυρῶ καὶ νὰ μοῦ φιλήσης τοὺς
δικούς μου...

Πόσα δροσὰ τριαντάφυλλα
ἄνοιξαν ἐκεῖ μακριὰ στὴν ἀνατο-
λὴ μὲ τὸ ζημέρωμα...

Ἐνὰ μικρὸ παράπονο ἀνέβηκε
στὰ χεῖλῃ τοῦ Στέφανου, ποῦ
πνίγηκε ἀπότομα μὲς στὸ οὖ-
σμένο τραγούδι τῆς φουσαρμόνι-
κας: Ἀχ, Πατρίδα... σὰν τὸν...
ἥλιο σου...

Ἡ πρωϊνὴ ἐκείνη μελωδία, ἡ
τόσο τρεμάμενη καὶ ἀδύναμη, δι-
έσχισε τὴν ἀτμόσφαιρα, ἀνέβαινε,
γίγαντων, δυνάμωνε μακριὰ,
μακριὰ... Κι' ἔπαινε τὸν ἀχὺ
ἐνὸς κόσμου ἄλλου ὥραιου καὶ
ἀληθινοῦ, ποῦ τὸ ξανθὸ ἐκείνο
παλικαρί πηγαινε νὰ συναντήσῃ.

«Εἰς οἶκόνδ' ἄριστος, ἀμένε-
σθαι περὶ Πατρὸς!»

Ἰωάννινα Ὀκτώβριος 1944

τὴν αἰμίωση. Πέφτοντας ἀπὸ τὰ
βόλῃα τοῦ ἐχθροῦ πρόφτασαν καὶ
σπέρνανε τὴν λευτεριά στὶς καρδιὰς
τῶν σκλάβων ζωντανῶν καὶ μένα
«κεῖ ὅσοι ἀπὸ λίγο κοιρὸ ἄρχισε
νὰ φυτρῶνῃ τὸ δένδρο, τὸ γιγάν-
τιο δένδρο τῆς μεγάλης ιδέας, τῆς
ιδέας τῆς λευτερίας.

Καὶ τὰ γεμάτα ἀγωνία καὶ ἀ-
πελπισία πρόσωπα τῶν ἀλυσσοδε-
μένων Ἑλλήνων φωτίστηκαν ἀπὸ
τὶς πρώτες ἀχτῖνες τοῦ ζωοδότου ἡ-
λιου τῆς γλυκειᾶς, τῆς ποθητῆς ιδέας.

Τὸ δένδρο φούντωσε. Χαλυβδῶ-
θηκε τὸ κορμὶ του, γέμισε ἀπὸ
κλαριά, τὰ κλαριά ἀπὸ φύλλα.

Ἡ Ἑλλάς ἐθέρεινε. Τὰ βουνὰ
ἐδέχοντο τοὺς πρώτους ἀντάρτες
ποῦ θὰ κτύπαγαν τὸ φαρμακερὸ
φεῖδι, τὸν κατακτητὴν.

Στὰ ἀπάτητα δοξασμένα βουνὰ
τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ἀνέμιζε
καὶ πάλι ἡ γυλινόλευκη σκορπί-
ζοντας ἐθνικοὺς κυματισμοὺς στὴν
ὑπόδουλη γῆ μας.

Ἐνας μεγάλος ἀστέρων τοῦ ἀν-
τάρτικου στερεώματος δὴγει τὰ ἡ-
ρωϊκὰ παιδιὰ στὸν δρόμο τοῦ κα-
θήκοντος.

Ἐνας νέος Ρήγας Φερραῖος
σκορπίζει τὴν θορμὴ μελωδία
τῆς Λευτερίας στοὺς σκλάβους ἀ-
δελφούς.

Ἐνας νέος «Παλαιῶν Πατρῶν»
ὕψωνε τὴν σημαία τῆς Ἑθνικῆς
Ἐπαναστάσεως.

Ἐνας Ἕλληνα, (καὶ μόνον Ἕλ-
ληνα), πατριώτης σέρνει τὸ ἔξοφο
καὶ βροντοφωνεῖ: «Λευτεριά ἢ θά-
νατος».

Στὸ χαμόσυνο ἀγγελιά του χα-
μογελοῦν τὰ πάντα. Πάλλεται ἡ
καρδιά τῶν σκλάβων ἀπὸ ἐνθου-
σιασμό. Ἀνασαινε ἐλπιδοφόρα ἡ
καταπιεσμένη ἀλυσσοδέτος Ἑλλάς.

Καὶ μπροστὰ στὸν τόπο Ἐπана-
στατικὸ Ὀργασμὸ γερμίζουν ἀπὸ
λούλουδα τὰ μαρμαμένα λειβάδια
τῆς καθ' ἑλληνικῆς καρδιάς.

«Ὁ Ζέρβας βγήκε στὸ βου-
νὸ, ἀντάρτικα νὰ κἀνῃ γιὰ
τὴ Λευτεριά».

Τὸ ἐλπιδοφόρο σάλπισμά του
ἀκούεται ἀπὸ τοὺς πρώτους πα-
τριώτες.

Ἡ ἀλήθεια τῶν λόγων τοῦ ἐ-
λευθερωτοῦ ἀρχινᾷ τὰ πρώτα ἀ-
ποτελέσματα.

Καὶ κάτω ἀπὸ τὴν τρομερὴ μα-
νία τοῦ κατακτητοῦ ὁ Ζέρβας, ἔα-
νανασταίνει τὴν πεθαμμένη Ἑλ-
λάδα.

Τὰ παιδιὰ τῆς ἄρχισαν πρὸς τὸν
δρόμο τοῦ καθήκοντος.

Ἡ Ἐπαναστατικὴ χειρονομία
τοῦ γενναίου Ἀρχηγοῦ-Πρώτου
ἀντάρτου ξυπνᾷ ἀπὸ τὴν νάρκη
ὁ φεῖδι τοῦ Κομμουνισμοῦ. Προ-
σπαθεῖ νὰ κἀνῃ κι' αὐτὸ ἀγῶνα
ἀντιστασιαστικό. Μὲ τὰ πλούσια μέσα
ποῦ διέθετε καὶ μὲ τὴν ἐνίσχυση
τῆς Κομιντέρν τοῦ Δημήτρη φ
βγαίνει μὲ πλατὺ προπαγάνδιστικὸ
περιεχόμενο στὴν ἐπανάσταση κατὰ
τοῦ ἐχθροῦ. Μὰ τὰ ἐλατήρια τοῦ
ἀγῶνος τοῦ εἶναι ἄλλα. Δὲν ἐπιζη-
τεῖ μιὰ πραγματικὴ Ἐπανάσταση
γιὰ τὴν συντριβὴ καὶ τὸ διώξιμο
τοῦ κατακτητοῦ.

Κύριος σκοπὸς τοῦ εἶναι ἡ ἐξου-
δετέρωσις τῶν Ἑθνικῶν δυνάμεων
ποῦ σὲ πρόσωπό τους βλέπει ἕναν
μελλοντικὸν ἀντίπαλον στὰ σατα-
νικά του σχέδια. Μὲ χίλια διαβο-
λικὰ μέσα, μὲ ὑπουλὴ καὶ κατα-
χθόνια ἔργα προσπαθεῖ νὰ δυσφη-
μήσῃ τὸν ἀγῶνα τῶν Ε. Ο. Ε. Α.
τοῦ Ζέρβα.

Καὶ κοντὰ στὰ ἄλλα ἐγκλήματά
του προσθέτει καὶ τὸ μεγαλύτερο.
Ρίχνει στὰ μάτια τῶν ἀφελῶν Ἑλ-
λήνων γονέων τὴν στάχτη τῆς Ἀ-
πελευθερώσεως. Ζητεῖ ἀπ' αὐτοὺς
τὰ παιδιὰ τὰ βλαστήνια τους γιὰ
τὸν ἀγῶνα τῆς λευτερίας. Μεθυσ-
μένοι ἀπὸ πατριωτικὸ ἐνθουσια-
σμὸ οἱ γονεῖς ἀφήνουν τὸ καμάρ-
ι τους τοὺς λεβέντες τῶν στὴν
θυσία τῆς Πατρίδος. Μὰ τί οἰκ-
τορὰ πλάνη. Τὰ Ἑλληνόπουλα καὶ
οἱ γονεῖς τῶν πέφτουν στὴν παγί-
δα. Οἱ ἐκμεταλλεῖται τῆς ἀδυνα-
μίας τῶν σκλαβωμένων Ἑλλήνων
ἐνῶ στὴν ἀρχὴ μιλοῦν γιὰ «λευτε-
ριά».

Ἡ ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ

Ἀγαπητές μας ἀδελφοὺλες,

Τὴ σελίδα αὐτὴ τὴν ἀφιέρωσε τὸ Περιοδικὸ μας ἀποκλειστικὰ σὲ σᾶς καὶ ἰδιαίτερα τὶς δύο στήλες, ποὺ θὰ φροντίζω μὲ εὐαιρέτη νῆ συγκίνησι νὰ καὶ ἀπαυλῶμαι νὰ τὶς τροφοδοτῶ μὲ κάθε εἶδους ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν γυναῖκα καὶ ἔχῃ οὖν τὴν Ἑλληνίδα.

Ἐχῶ ὅλη τὴν ὄρεξι μου μὲ τὴν ἀπαραίτητη συνεργασία τῶν ὁσων ἀπὸ σᾶς θέλουνε νὰ ἐξετάζουμε σὰν καλόπιστοι συζητηταὶ ὅλα τὰ ἐνδιαφέροντα ποὺ γεννιῶνται στὴ ζωὴ τῆς σημερινῆς γυναῖκος τῆς πατρίδος μας.

Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ποὺ ν' ἀμφισβᾷ τὴν ἀπεριόριστη συμμετοχὴ τῆς γυναῖκος πᾶνω στὴν διέπλαση τῆς κοινωνίας· ἀλλὰ δυστυχῶς πρέπει νὰ παραδεχθῶμε πῶς τὴν θέση μας ποτὲ δὲν κατωρθώσαμε νὰ τὴν διατηρήσουμε στὸ σημεῖο ποὺ πρέπει καὶ τοῦ τοῦ γιὰ τὴν συνεπαρμένη ἀπὸ ἄλλα πράγματα, ἔξω ἀπὸ τὴ σωστὴ θέσιν τῆς γυναῖκος στὸ κοινωνικὸ σύνολο, στρέψουμε τὰ ἐνδιαφέροντα τὴν ζωὴν μας πᾶνω σ' ἐντελὴς διάφορα πλάνα. Κι' ἀκόμα καὶ σήμερον πολλὰ φορὲς ἀδίδουμε τὰ ζητήματά μας στὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐξυπνῶν καθοδηγητῶν τοῦ ἀγῶνα τῆς γυναῖκος, τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τόλμησαν ἐπαναληψίμῃ διαστορέφοντες τοὺς ἱεροὺς καὶ μύχιους πόθους μας νὰ δώσουν τὴν ἐπιφάνειαν γιὰ νὰ καρπωθοῦν τὰ βραδύτερα ἀποτελέσματα καὶ νὰ στρέψουν τὴν δύναμιν τῶν ἐνδοκοινωνικῶν μας ἐπιδράσεων στὴν κομματικὴ ἐξυπηρέτησιν.

Ζητήσαμε χειραφέτησι! Ὅταν ἀρχίσαμε οὕτῳ τὸν ἀγῶνα, πᾶνε μερικὰ χρόνια τώρα, ἐπ' αὐτὴν ἀρχὴν εἶχε ἐντελὴς ἀγῶν καὶ σωστὰ ἐλπίδια καὶ σκοποὺς καθαροὺς καὶ ἀπηλλαγμένους ἀπὸ κάθε ἐξένο πρὸς τοὺς πόθους τῆς γυναῖκος στοιχείο, τὸ ζήτημά μας βᾶδιζε τὸν δρόμον τὸν σωστὸ πρὸς τὸ ποθητὸ τέλος, ὡς ποὺ τὰ σκοτεινὰ ὄργανα τῶν ἐκμεταλλετῶν ὅλων τῶν ὀγνῶν πόθων ὅλων τῶν ἐθνικῶν τῆς γῆς ἰδονοῦσαν, ἀρπαξάν στα χέρια τῶν τὸ μοχλὸ καὶ

τὰ κίνητρα τοῦ ἀγῶνα μας γιὰ τὴν χειραφέτησιν καὶ τὰ ἔρριξαν εἰς τὴν μολοπτικὴν καὶ κοινωνικὴν πάλην τῶν τάξεων γιὰ νὰ συνθλιβῶν ὀριστικὰ καὶ νὰ σταθοῦμε ἀδύναμες νὰ φανώμεν ὑποκυρῆς στὸ ἓνα ἀπ' τὰ σπουδαιότερα ζητήματα τῆς ἐποχῆς μας.

Τώρα ἔν τολμήσῃ καμμιὰ ἀπὸ μᾶς νὰ ἐμφανισθῇ ὡς προσκηνιὸς μίαν τέτοιας πάλης, δέχεται τὸ μοιρῆν στραβοκύρῃ μὲ ὅλην τὴν κοινωνίαν. Ἔτσι κατανήσαμε νὰ μὴ μποροῦμε ν' ἀνοίξομε τὸ στόμα μας.

Ἀς μὴ μᾶς ἀποκαρδιῶναι ὁ μῶς αὐτὴ ἡ κατάστασις. Ὑπάρχει τρόπος γιὰ ὁλοκαίοντρόπον αὐτὸν γὰρ καθένα ζήτημα ποὺ θάμῃς προκύπτει θὰ τὸ ἐξετάσουμε μὲ τὴν σκοπιὰ τῆς προοδευτικότητος τῶν συμφερόντων τῆς γυναῖκος καὶ τὸν Ἑθνικὸ Ἑλληνικὸ Φύρον ἀκοίμητον ὁδηγητὴν μας.

ΑΓΝ-ΝΗΚ.

ΔΡΑΣΙΣ

Ἡ Ἑθνικὴ Ὀργάνωσις Ἑλληνοπούλα, κατέβηκε σὲ πολιτισμένον Πατριωτικὸν ἀγῶνα μὲ σκοπὸν τὴν ἑνωσὴν ὅλων τῶν Ἑλληνίδων καὶ τὴν διαφώτισίν τας πᾶντων σὲ πατριωτικὰ καὶ ἠθικὰ ἀρχὰς ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἐξύψωσιν καὶ τοποθέτησιν τῆς Ἑλληνίδος στὴ θέσιν ποὺ εἶναι ἀντάξια τῶν κόπων, θυσιῶν, καὶ τοῦ ὁλοῦ τοῦ ἔπαιξε χιλιάδες χρόνια μέσα στὴν Ἑλληνικὴ κοινωνίαν πλάϊ στὸν Ἕλληνα.

Ἰδρύθηκε στὶς ἀρχὰς Σεβτεμβρίου 1945. Στὴν Ἡπειρὸν ἔχει ἔδραν στὰ Γιάννενα καὶ ἀριθμεῖται ἀνω τῶν 2000 μελῶν μέσα στὴν πόλιν.

Ἀπὸ τὸ διάστημα τῆς Ἰδρύσεως τῆς μιά φορὰ τὴν ἐβδομάδα ἐπισκέπτεται τὰς φυλάκας καὶ παρέχει τοὺς φυλάξιμένους ἰσχυρὰ ψυχικὰ καὶ ἀπομὸν γλυκὰ, φρούτα, τσιγάρα, πολλὰς φορές καὶ φαγητὸ ἐπίσης ἡ Ἑλληνοπούλα εἶναι τακτικὴ ἐκπαιδευτικὴ τοῦ στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου καὶ τῶν φυλακῶν.

Στοὺς ἀρρώστους προσφέρει γλυκὰ, τσιγάρα, φρούτα, χαρτοφάκελλα. Κορίτσια τῆς Ἑλληνοπούλας τραγουδοῦσαν γιὰ ψυχαγωγίαν τῶν ἀσθενῶν στρατιωτῶν.

Στὴν οἰκογένειαν τῶν κρατουμένων καὶ στὶς ἀπορροὺς οἰκογένειες δίδει τακτικὰ βοηθήματα.

Ἐπ' εὐκαιρίαν τῶν ἑορτῶν ἔστειλε δέματα στοὺς 500 ἀσθενεῖς τῶν Ἡπειρωτικῶν συνόρων ἐμφανέτερα δύο φορές ἔστειλε γλυκὰ, τσιγάρα βιβλία καὶ περι-

οδικὰ στοὺς ἰδίους.

Ἐπίσης δέματα τῆς Ἑλληνοπούλας εἶναι εὐκαιρία τῶν ἑορτῶν εἶχε καὶ ἑκατοντάκις καὶ ἀρρωστοὺς στρατιώται.

Στὰ γραφεῖα τῆς διατηρεῖ σχολὴν ἀνιψοφίλων γιὰ τὰ ἐργαζόμενα ἀγράμματα κορίτσια καὶ ἄγρια.

Στὶς 27 Ἰανουαρίου ὁργάνωσε διάλεξιν μὲ ὁμιλίαν τὸν κ. Δονάτο στὴν αἴθουσαν τοῦ «Ὀρφείου» καὶ μὲ θέμα τὸ μέγεθος τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ αἰῶνα καὶ σκοπὸς τῆς Ἑθνικῆς Ὀργανώσεως Ἑλληνοπούλα.

Ἀπὸ τὴν στήλη αὐτὴ ἀγλήτῃ ἀναγνωστέα καὶ ἀναγνώστῃ θὰ παρακολουθοῦμε τὴν δράσιν τῆς Ὀργανώσεως Ἑλληνοπούλα στὰ Γιάννενα καὶ γενικὰ στὴν Ἡπειρὸν λεπτομερῶς καὶ θὰ ἀσχο- ληθοῦμε μὲ ζητήματά της.

Ἡ Φίλη τῆς Ἑλληνοπούλας

Ἡ Ἑλληνίδα εἶναι
ὁ στυλοβάτης τῆς
διεπλάτσεως τῆς
κοινωνίας πᾶνω στὴ
ἑθνικὰ πλάσι.

Ἡ Ἑλληνίδα γυναῖκα
δὲν πλαστεῖται γιὰ
νὰ ὑψῶν τὴν γρο-
θιάν, τῆς καὶ νὰ κα-
τέρχεται στὰ πεζο-
δρόμια.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Τὸ Ἑθνικὸ Μέλλον συνεχίζει τοὺς ἀγῶνας ποὺ εἶχε ἀναλάβει κατὰ τὴν διάρκεια τῆς σκαλαρίας Ἑθνικῆς Νεολαίας μὲ ἐπικεφαλὴς τὴν θρυλικὴν ΕΔΕΕ καὶ τὸ δρογανὸν τὸ ΕΘΝΟ ΜΕΛΛΟΝ ποὺ μὲ μαχητικὸν ἦτα καὶ αὐτοθυσίαν ἔδωσαν τὴν θετική συμβολὴν τῶν στήν Ἑθνικὴ Ἀντιστάσιν.

Τὸ περιοδικὸν μας συνεχίζει τὸ τιτάνειον ἔργον τῶν Ε.Ο.Ε.Α. τοῦ Ἑθνοσωτήρα Στρατηγοῦ Ζέρβα ὁστις ἔθεσε ὡς κύριον σκοπὸν τοῦ τῆς εὐτυχίας καὶ τὴν ἐξύψωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας.

Μὲ χαρὰ θέτομε στὴν διάθεσιν κάθε νέου καὶ νέας ποὺ ἀισθάνεται τοὺς ἰδίους πόθους μὲ μᾶς καὶ τὰ ἴδια ἰδανικά αὐτὴ τὴ στήλη. Ἀς μᾶς γράφουν γιὰ οἱ δὴποτε ζήτημα ποὺ ἀφορᾷ τὸ ἀπομὸν τοῦς, τὸ σύνολον, τὸν ἀγῶνα μας γιὰ τὴν πατρίδα μας.

Νέοι καὶ νέες ἀλληλογραφεῖτε μὲ τὸ περιοδικὸν σᾶς μ' αὐτὴ τὴν στήλην.

ΟΛΙΓΗ ΟΙΚΟΚΥΡΟΣΥΝΗ

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

Ἡ καθαριότης καὶ ἡ διατήρησις τοῦ σπιτιοῦ ἀπαιτοῦν φροντίδες, πού πρέπει νὰ ἐπιναλαμβάνωνται ἀκατάπαυστα χωρὶς ποιὲ ἡ νοικοκυρὰ νὰ ἀποθαρρύνεται.

Μπορεῖ, ἐν τούτοις, νὰ ἀπλοποιήσῃ τὴ δουλειά της, ἐάν τὸσον αὐτὴ ὅσον καὶ οἱ δικοὶ της ἔχουν συνηθείας τάξεως καὶ ἐπιμελείας, πού τοὺς κάνουν νὰ προσέχουν ὡς ἐξ ἐνστίκτου νὰ λερώνουν ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον. Ἰὸ νὰ ξέρης νὰ καθαρίζῃς εἶναι ἓνα μέρος μόνον τοῦ ταλέντου τῆς νοικοκυρᾶς, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συμπληρώνεται μὲ τὸ νὰ ξέρῃς νὰ μὴ λερώνης.

Μερικοὺς γενικοὺς κανόννας πρέπει διαρκῶς νὰ τοὺς ἐνθυμόμεθα.

1. Ὅταν ἔχουμε νὰ πραγματοποιήσουμε μίαν σειρὰν ἐργασιῶν σ' ἓνα δωμάτιο, πρέπει νὰ ἀρχίζουμε ἀπὸ τὰ περισσότερον ἀκάθαρτα. Θὰ εἴμεθα ἀξίες ἐπικρίσεως, ἂν, ἀφοῦ καθαρίσουμε τὸ παρκὲ καὶ τὰ διάφορα ἐπιπλα ἑνὸς ἑωματίου, ἐπιχειρήσουμε κατόπιν νὰ ἀδειάσωμε ἀπὸ τὴ θερμάστρα τὴ στάχτη καὶ νὰ τὴν τροφοδοτήσωμε.

2. Πρέπει νὰ διατηροῦμε σὲ καλὴ κατάστασι καθαριότητος ὅλα τὰ δωμάτια, εἰς τὰ ὁποῖα κυκλοφοροῦμε διαρκῶς. Ἐάν π. χ. πιγαينوέρεχθε ἀδιάκοπα ἀπὸ τὴν τραπεζαρία, τὸ παρκὲ τῆς ὁποίας τὸ ἐκάματε νὰ λάμπῃ στὴν κουζίνα, ὅπου ἀφίνετε νὰ πέφτουν νερά, σκουπίδια, κάρβουνα, ἡ τραπεζαρία δὲν θὰ ἀστράφτῃ ἀπὸ καθαριότητα, διότι τὰ πόδια σας θὰ φέρνουν στὸ παρκὲ τὸ κερωμένο τὰ ἴχνη τῶν ἀκαθαρσιῶν πού εἶναι σκορπισμένες στὴν κουζίνα.

3. Πρέπει νὰ ἐνθυμῆσθε οὐ γιὰ νὰ καθαρίζουμε τὰ ἀκάθαρτα ἀντικείμενα χρειάζονται καθαρά μέσα. Δὲν μπορεῖτε νὰ πλένετε ὅπως πρέπει τὸ πάτωμα τῆς κουζίνας ἐάν τὸ πανὶ σας εἶναι λιγδωμένω ἢ μοιρισμένο

ἀπὸ τὰ κάρβουνα. Μ' ἓνα πανὶ λερωμένο δὲν μπορεῖται νὰ σκουπίσετε ὅπως πρέπει τὰ ποτήρια καὶ ἐν γένει τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη. Γιὰ νὰ τελειώσετε τὸ γυάλισμα τῶν χαλκίνων ἀντικειμένων χρειάζεται ἓνα κομμάτι πανὶ πολὺ καθαρὸ, ἄλλως ἡ γυαλάδα δὲν θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ προσθέσωμε ὅτι δὲν πρέπει νὰ μεγαλοποιούμε τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς σκουπίζοντας μ' ἓνα ἀσπρόρουχο, πού μόλις τὸ βγάλαμε ἀπὸ τὴν ντουλάπα, τὴν ἀνάποδὴ ἑνὸς τηγανιοῦ;... Πρέπει νὰ χρησιμοποιήσῃτε χαρτὶ γιὰ πολὺ ἀκάθαρτες ἐργασίες. Γιὰ νὰ ἀπαλλάξετε λ. χ. τὰ πιάτα ἀπὸ τίς κόρες τοῦ τυριοῦ πού ἔχουν κολλήσῃ στὰ χεῖλη των. Ἐάν ἀμελήσετε νὰ λάβετε τὴν προφύλαξι αὐτὴ, τὸ νερὸ πού ἔχετε νὰ πλύνετε τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη πρέπει ἀμέσως ν' ἀχρηστευθῇ.

4. Ὑπάρχει πλῆθος μικρῶν μέσων πού μπορεῖ νὰ χρησιμοποιούμε γιὰ ν' ἀποφεύγουμε ἀτελείωτες ἐργασίες καὶ ἐπαναλήψεις. Ἐάν ἐπὶ παραδειγματι βουρτιοῖτετε λασπωμένα παπούτσια, κάνετε τὴν ἐργασία αὐτὴ στὸ παράθυρο ἢ ἐπάνω σ' ἓνα χαρτὶ, γιὰ νὰ μὴ ἔχετε μετὰ νὰ σκουπίσετε. Ἐάν ξηλώνετε ἓνα φόρεμα, μαζεύετε τίς κλωστὲς πού βγάζετε ἀντὶ νὰ τίς σκορπίσῃται παντοῦ γύρω σας καὶ νὰ τίς ξαναβρῆτε κατόπιν τὴν ὥρα πού θὰ καθαρίζετε κλπ...

Η ΦΙΛΗ ΣΑΣ

ΡΑΔΙΟ-ΝΕΟΛΑΙΑ

ΣΟΦΙΑ, Σας μεταδίδουμε μᾶλλον δαὶ εἰδησιὰ πού ἐνδιαφέρει τὰ παιδιὰ καὶ κορίτσια τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐιδικώτερον τῆς ΕΒΕΕ Ἰωαννίνων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἑαρκῆς κατοχῆς στὰ Γιάννινα διοικητῆς «Λογικῆς Ἀσφαλείας» ἦτο κάποιος

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ἡ ἱδρυση τοῦ προσκοπισμοῦ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1908.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1918 ὁ Μπάντεν Πάουελ, ἱδρυτῆς τοῦ ἔγραφε:

«Ἐχουν περάσει ὀλίγον περισσότερα ἀπὸ 10 χρόνια πού ἐτόλμησα νὰ εἶπω ὅτι ἂν αὐτὸ τὸ ἔργο τὸ ὁποῖον ἔκανα ἦτο πραγματικὰ αὐτὸ πού ἔπρεπε νὰ εἶναι τότε εἰς διάστημα 20 ἐτῶν θὰ ἔπρεπε νὰ περιλαμβάνει 500.000 παιδιῶν ὡς μέλη.

Ἐχω πεποιηθῇ πῶς ἂν τελειώσῃ ὁ πόλεμος θὰ φτάσωμε τὸν ἀριθμὸν αὐτόν.»

Τὸν Αὐγούστον τοῦ 1920 ὁ ἀριθμὸς τῶν προσκόπων ἦτο ἡδη μεγαλύτερος ἀπ' ὅτι ὑπελόγιζε ὁ Ἀρχιπρόσκοπος ὅτι θὰ ἔφτανε στὰ 1928 Τὸν Αὐγούστο τοῦ 1920 ὁ προσκοπισμὸς ἀριθμοῦσε 2.000.000 μέλη σ' ὅλο τὸν κόσμον.

Ἀπὸ τότε ἀρχισε νὰ διαδίδεται μὲ μεγάλη εὐρύτητα. Σὲ ὅλα τὰ κράτη τὰ προσκοπᾶκια γελαστὰ μὲ τὰ σακίδια στὴν πλάτη ξεκινούσαν γιὰ τίς ἐκδρομὰς τους.

πρῶν Ἑλληνας ὀνομαζόμενος Νικηφόρος Σουλῆς ἀπὸ τὰ Δολιανὰ Ἡπείρου. Κατατηράνησε τὰ παιδιὰ καὶ κορίτσια μὲ τοὺς Ἀναγνώστου καὶ παπαρχήστου ὁ πρῶτος μὲ τὸ ψευδώνυμο Καραφωτῆς καὶ ὁ δευτερός μὲ τὸ ψευδώνυμο Τσακάλωφ.

Τώρα βρίσκεται ὁ δήμιος αὐτὸς ἐδῶ στὴν Σόφια.

Εἶναι στὸ Κομμουνιστικὸ Πανεπιστήμιον καὶ σπουδάζει εἰδικὰ γιὰ νὰ ἐπανέλθῃ στὴν Πατρίδα σας ὡς ἀνώτερος στέλεχος τοῦ ΚΚΕ ἢ ἀρχηγὸς τρομοκρατικῆς οἰκίας. Ἡ εἰδησις εἶναι ἀληθινὰ πολὺ ἐνδιαφέρουσα.

Ὁ ἐν λόγω ἀρχιτράφανος ἦτο ἓνας μεγάλος Ἑαμοβούλαρος.

Μετὰ τὴν βάρβαρον κατέφυγε εἰς Δολιανὰ πλὴν ὅμως λόγῳ τῆς ἐπικειμένης συλλήψεώς του ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν κατέφυγε καὶ διέφυγε μέσω Ἀλβανίας καὶ Σερβίας εἰς Βουλγαρίαν μὲ καὶ ὑπάρχει ἀνοιχτὴ ἡ πόρτα γιὰ τοὺς «Συνεργάτας» τοῦ Δασκάλωφ κλπ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία καὶ ὁ Λαὸς μας ἄς κρίνουν τώρα μόνοι τους ἐάν εἶναι ἢ ὄχι σύμμαχοι τοὺς «ἀδελφοὺς» Βουλγάρους».

ΕΥΘΥΜΗ ΣΕΛΙΔΑ Ο...ΣΥΜΜΑΧΟΣ ΜΙΚΥ

Α. ΣΑΡΚΟΥ

Γύρω απ' τή σόμπα τοῦ γραφείου μας παίρναμε τήν πρωϊνή ζεστασιά. Ὁ βασιλεύς τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Νιού Γιόρκ Στίιτ, ἕνας καθηγητής τοῦ Χάρβαρντ, ἕνας μεγαλέμπορος ἄλαστ κῶν, ἕνας πολιτευτής τῶν Ρεπουβλικάνων τῆς Μασσαχουσέτης καί ἡ μίς Μήλς Γραμματεὺς Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου, ἤρχοντο εἰς ἐπαφὴν διὰ τῶν ἐπανωφορίων των ποὺ εἶχαν διεβίβασθῇ εἰς ἡμᾶς χάρις εἰς τὰ... Ἡνωμένα Ἔθνη. Ἡ πόρτα ἀνοίξε καὶ μπῆκε ὁ θαλαμηπόλος τοῦ ὄφου πουργοῦ Δημ. Ἔργων τῆς Βιογί-νια Σιάτε. Ἐκπροσωπούμενος κι' αὐτὸς ἐπαξίως διὰ τοῦ φθινοπωρινοῦ ἐπανωφορίου του, πῦρ τὸ φοροῦσε ὁ ἀγγλι μαθὴς συνάδελφος κ. Καστανὸς ἢ Μπράουν. Τὰ βλέμματα μας στράφηκαν περίεργα πάνω του. Κρατοῦσε θριαμβευτικὰ ἑναποδάρι ἀπὸ γουρουνόπουλο, ποὺ τὸ ἀπέδωσε μετ' ὕψους 4 ἡμιθέων ψηλὰ στὴν ἀρχαιοθήκη. Χύθηκαν ὄλοι ἐπάνω του, τὸν ζάλησαν ἀπὸ τὶς ἐρωτήσεις, ποὺ τὸ βόηκε, πῶς τὸ πλήρωσε, πῶς θὰ τὸ μαγειρέψῃ. Ἔνας ῥωτῆσε ποὺ βόηκε λεπτὰ, κι' ὁ ἤρωας ἀπαντοῦσε καταδεικτικῶς οἱ ὄλους. Στὴν τελευταία ἐρώτησιν ἀπάντησε συναδελφικῶς ἐξηγῶν ὅτι διέθεσε τὸ τελευταῖο ὑπόλοιπον, τοῦ τελευταίου τοῦ πλέον φιλοτίμου δανειστοῦ τοῦ κοῦνηταν ἀσφαλῶς, ὅπως εἶπε, ὁ τελευταῖος ποὺ ὑπέκυψε.

Στὴ συζήτηση ἐπάνω μπῆκε ἕνας σύμμαχος ἀξιοματικὸς, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν πιὸ πιστὸ φίλο του, τὸν Μίκυ, ἐνὰ κοπρόσκυλο ἀπὸ ἀριστοκρατικὴ ράτσα μετὰ μὲν μὲν ποντικῶ Ὁ Μπράουν ἔτρεξε μὲ τὸ νὰ συναντήσουν τὸν κ. προϊστάμενο... γιὰ νὰ παρακολουθήσουν ἀπ' τὸν ἐξώστη τὴν παρέλασιν ποὺ γίνεταν ἀπ' τοὺς συμμάχους γιὰ κάποια ἐπιτυχία των. Σὲ λίγο ἀκούστηκαν ἀπὸ μακριὰ οἱ φωνᾶς τῆς παρέλασης ποὺ ζύγισαν... τρέξε με ὄλοι στὰ παράθυρα. Ἀγγαλιάσαμε βλέποντας νὰ παρελαύνουν λεβεντόκορμοι στρατιῶτες νεῦτες καὶ ἀεροπόροι, ἔχοντας ἀνάμεσά τους καὶ τοὺς δικούς

μας. Τὰ χειροκροτήματα χαλοῦσαν κόσμον.

Μὲ τὰ λίγα ἀγγλικά μου παρακολουθοῦσα τὴ συζήτηση τοῦ Ἐγγλέζου μετὰ τὸν Καστανό...

Ὁ Καστανὸς στὸ τέλος τῆς συζητήσεως ποὺ ἀφοροῦσε τὶς ποιεῖς εἰρήμερες χαρὲς τῶν Γερμανοῖτα-λῶν, ἔβγαλε τὸ σοφὸ ἀπόφθεγμα ὅτι ὅλα στὸν κόσμον εἶναι μάταια... Οὔτε προφήτης νάταίε δὲν θάχε τέτοια μελανχολικὴ προδιάθεσις. Σκόλασε ἡ παρέλασι καὶ γυρίσαμε στὰ γραφεῖα μας...

Μολὶς μπῆκαμε σὺν δικό μας, ἀπ' τὰ νοιχτὰ παράθυρο, μετὰ ἀπό-γνωσιν τοῦ Μπράουν καὶ ἐκπληξιν δικήμας. εἶδαμε τὴν τραγωδίαν ποὺ παίζονταν σὶ' ἀπέναντι κεραμυδία. Ὁ Μίκυ καὶ μὴ... ἐφήμερη Μίκαινα ξεκοκάλιζαν μετὰ βουλὴν τὸ ποδάρι τοῦ Καστανό...

Τ' ΑΠΟΡΡΗΤΑ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΑΣ

Η ΑΔΙΚΟΠΕΘΑΜΕΝΗ

Σιούκ Μῆτρο τρέχα, τρέχα
γιατρὸ νὰ φέρῃς τρέχα
οὐχὶ πάσκο ἀπὸ...
βρὲ χάνουμαι, σιούκ τρέχα

Γυναῖκα γιὰ σὲ τρέχω
μὰ ξέρῃς λεφτὰ δὲν ἔχω
μεθυσμένος ἀπ' τὰ χθὲς
Μῆτρος ῥωτᾷ «πὲς τί θές»;

Γιατρὸ φέρε τρέχα μπρὸς
οὐχὶ πνιγμένος κι' ὁ κάμπος
τρέχα ν' ἔλθῃ ὁ κουμπάρος
ἄς πάρῃ αἷμα.. θάρρος

Θάρρος παιδιὰ μου θάρρος
ναὶ στὴν πόρτα ὁ χάρος
χάρος ποὺ δὲν χαρίζε
ὄλους μαζί θερίζει

Σ. ΚΑΠΟΓΛΟΥ
μῆχ. Γεωπόνος

Διαβάστε,

Διαδώστε,

Ἐνισχύστε

τὸ «ΕΘΝ. ΜΕΛΛΟΝ»

21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Τὸ θρυλικὸν Ἡπειζάνε
παραδίδει τὰ Γιάννινα

Στις 21 Φεβρουαρίου 1913 ὁ Λαὸς τῶν Ἰωαννίνων γιορτάζει τὴ λευτεριά του.

Μὰ ἡ μεγάλη αὕτη μέρα ξεχάστηκε μέσα στὸ σάλο τοῦ νέου Πολέμου.

Φέτος γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ τὰ μαύρα χρόνια τῆς κατοχῆς τὰ Γιάννινα θὰ ξαναθυμηθοῦν τὴν μεγάλην του ἐπέτειον.

Τὸ ὄργανον τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας Ἡπειρου «ΕΘΝ. ΜΕΛΛΟΝ» διοργανώνει πρωτοφανῇ γιὰ τὰ χρονικά τῶν Ἰωαννίνων γιορτῇ.

Καλεῖνται ὅσοι θέλουν νὰ ζήσουν τὴν ἡμέραν τῆς 21ης Φεβρουαρίου σάν πραγματικοὶ Ἕλληνες Γιαννιώτες νὰ προσέλθουν στὴν αἴθουσαν τοῦ ἐστιατορίου «Κωνσταντινούπολις».

Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Εὐρὼπαῖκους χοροὺς τοῦ κοινοῦ θὰ ἀπαγγελθοῦν ποιήματα, θὰ ἐκτελεσθοῦν Ἐθνικοὶ χοροὶ ἀπὸ κορίτσια μετὰ ντύσεις ἐνδυμασίες, θὰ γίνουν σκέτες, ταμπλὼ βιβάν, καὶ ἡ χορωδία τῆς Ἐθν. Νεολαίας θὰ τραγουδήσῃ διάφορα τραγούδια ἔχοντα ὅλα σχέσιν μετὰ τὴν ἡμέραν.

Διὰ πρώτην φορὰν τὰ Γιάννινα θὰ ζήσουν στιγμὲς πραγματικῆς ἐπετείου τῆς ἀλώσεώς των.

Αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τῆς προκοδο-τήσεως τοῦ Ἡεροδικίου.

Ἐνισχύστε τὸ ἔθνος
διαδίδετε τὴν ἐθνικὴν
Νεολογίαν.

Ἐνισχύστε

καὶ διαδίδετε τὸ

«ΕΘΝ. ΜΕΛΛΟΝ»

Ἐκπληρώστε

Ἡερωτικὸν καθήκον